

Jožek:
To pa tako je: vsem, kar je pridnih,
vsakemu dela veselje Miklavž!
Misliš, da Peterček ni ga vesel?

Andrej:
Peterček? — Kteri? —

Jožek:
I Peterček z Bleda, prestolonaslednik.

Andrejček:
Mar tudi njemu nosi Miklavž?

Jožek:
Kajpada, če ga le prosi za kaj.

Tonček:
Kaj ga pač prosi?

Andrejček:
Gotovo slaščic in najlepših igrač.

Jožek:
Beži no, beži, ne sodi po sebi.
Tega in onega ima dovolj,
Peterček prosi vse druge stvari:
prosi za mamico in za očeta,
zdravja in sreče da Bog jima dá.

Pavlek:
Potlej pa tudi na nas ne pozabi,
— saj nam nekoč bo dobroten vladar —
prosi za ljudstvo, za lepe te kraje,
naj blagoslov jim nebeški rosi,
prosi miru in prijateljske sloge,
naj kraljevina nam v sreči cveti.

Andrejček:
Če pa takole naš Peterček prosi,
potlej bo vreden, da vlada ko kralj.

Glejte, mi vsi pa nič drugega v mislih
nimamo kakor igrače in jed!

Ivan:
Glejte, zato pa takole bom molil
to še nocoj, preden v posteljo grem:
Svetec nebeški, otroški prijatelj,
spomni se zopet me kakor doslej,
daj mi bonbončkov, in fig in rožičev,
daj mi obleke in knjig in igrač.

Vsi:
Sveti Miklavž, oj sveti Miklavž!

Ivan:
Vendar, če letos si rajske zaloge
revnejši, bednejši deci odbral,
tega pa, prosim, mi vsaj ne odkloni,
mamici, očku daj svoj blagoslov!

Vsi:
Sveti Miklavž, oj sveti Miklavž!

Ivan:
Prosim za tiste še, ki po jeziku
bratje so mi in jih ljubim nad vse:
daj, da ljubezni jim žarek zasije,
jezo pozabijo, v bratstvu žive!

Vsi:
Sveti Miklavž, oj sveti Miklavž!

Ivan:
Nad Jugoslavijo sonce naj sije,
vlada naj srečno domači ji kralj!
Kralja, kraljico in deco njegovo
Bog naj ohrani v sreči vsekdar!

Vsi:
Sveti Miklavž, oj sveti Miklavž!

Jože Krajinar:

Deček zvečer.

*Kadar solnce zlato
daleč skrije se,
deček gleda zvezde,
steга k njim roke:*

*»Jaz bi zvezde trgjal,
o zlat jih venec zvil,
ga k zlatarju nesel,
zanj denar dobil.«*

*Deček steга roko,
hrepenečo roko —
pa je previsoko
gori do neba.*